

ČÍSLO 116 (3/2023)

PODZIM 2023

Věstník evangelických
sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

**ZŠ Archa vplula
do nového školního roku**

**Petr Wagner 20 let
v husitském sboru v Cerčanech**

**Potravinová pomoc
z benešovského hypermarketu**

Biblické slovo k zahájení školního roku

Bůh však pamatoval na Noeho i na všechnu zvěř a všechny dobytek, který s ním byl v arše. Způsobil, že nad zemí zavanul vítr, a vody se uklidnily...

Genesis 8,1nn

Prátele, rodiče, děti, učitelé, samotnému mi přijde divné, že mě nenapadlo na naší bohoslužbě k zahájení školního roku v Arše přečíst něco z příběhu té biblické archy. Přitom je to možná víc symbolické čtení, než bychom čekali - archa není zamýšlená jenom jako dopravní prostředek z bodu A do bodu B, to je dokonce spíše její okrajová role. Ona má chránit posádku hlavně od toho běsnění kolem a uchovat ji pro nový začátek.

Než ten začátek začne, je potřeba společně přežít plavbu a archa je plná nejen lidí, ale především nejrůznějších zvířátek, roztomilých, malých, velkých i bestii, které si ti lidé, ano, oni jsou za to ve velké míře zodpovědní, táhnou na cestu s sebou.

Táborníci, Luh u Čimi, srpen 2023

Bylo by možná moudřejší cestovat více nalahko nebo naplnit archu jen zvířátky a bytostmi nekonfliktními, ale to byste si museli přechíst nějakou pohádku a ne „naslouchat tomuto pravdivému příběhu ze života,“ jak říká Jan Werich na konci Lakomé Barky.

Bible není kniha historická, to je jasné, ale není to ani kniha pohádková, i když rafinovaně používá triky a efekty mnoha a mnoha bájí a pohádek, abychom si sedli a u jejího vyprávění chvilku vydrželi a něco si z něj taky v ideálním případě odnesli.

Bible dobře ví, že na svou společnou plavbu rozbouřenými vodami si svoje mazlíky i běsy bereme s sebou, jaksi nejde je odložit, vyhodit nebo nechat všechny venku se utopit. Musíme to zvládnout i s nimi, protože, myslím si, Bible ctí spíše pestrost a plnost než uniformovanou dokonalost. Její příběhy nejsou plné dokonalých dobře promazaných strojů na ctnosti a příkladné chování, ale plné chybujících, nedokonalých, různě skřípnutých a komplikovaných bytostí.

Které jsou ovšem všechny, bavíme-li se o lidech, obrazem Božím. Jak je to možné, to je záhada a vysvětlit to nedovedu. Ale je to tak. Když archa dopluje, tu se ocitne posádka před jiným úkolem. Někoho je potřeba vypustit, nechat letět, nabídnout mu volnost a zůstat poté trochu v nejistotě, jestli se nám vrátí nebo ne.

Je to úspěch, když se vrátí a přinese nám dobré zprávy? Je to úspěch, když už se nevrátí a zařídí si nový začátek podle sebe? To nechám k rozsouzení pro každého. V arše jsou holubice i krkavci, nenechme se zmást, krkavec není postava záporná (je to pták dost chytrý na to, aby zvládl zásobovat proroka Eliáše jídlem), holubice není jen krásná a čistá, ale taky trochu pitomá. Evidentně obě party jsou zapotřebí, každá to má s vypuštěním na svobodu trochu jinak. Bible, přemýšlivá, k přemýšlení vedoucí, ale málokdy napovídající, jak se co má jednoznačně vyložit, nám to jen postaví před oči. Nebo, jak by se slušelo po biblicku říct „k uším“. A kdo má uši k slyšení, slyš.

Zajímavé je, že s příběhem Noeho v Bibli téma archy úplně nemizí. Malý Mojžíš, zákonodárce, z vůle Boží dárce pravidel, dalo by se říct, pluje také v arše, jak se v Bibli říká té trochu legrační vysmolené rákosové ošatce. V téhle arše (a to je další metafora), jede Mojžíš sám. Jeho jméno znamená „Vytahující“, i když je popsáno jako „vytažený“ – míněno z vody – a my se zase prý máme zamýšlet

nad tím, která pravidla nás vytáhnou k lepšímu náhledu na věc, když nám do bárky teče.

A to je to poslední, co mě k dnešku napadlo. Říká se, že prvním přikázáním z toho zákona, co tenhle plaváček Mojžíš nám ostatním přinesl, je něco, co v žádné verzi takzvaného Desatera nenajdeme. Je to, učeně řečeno, z něčeho jako preambule: Slyš Izraeli Hospodin Bůh, Hospodin jeden jest.

Tedy „Slyš“ to je to první doporučení, pro vzdělávací prostředí k nezaplacení. Slyš, poslouvej, naslouvej, buď pozorný, no ne samozřejmě jen na sebe, neposlouvej jen sebe a nesnaž se slyšet jenom to, co slyšet chceš. Naslouvej i tomu, čemu nerozumíš, nebo tomu, komu nerozumíš. Vždyť ten, komu nerozumíš, je ostatně v první řadě Bůh, jehož „úmysly nejsou jako úmysly naše“ a jeho plány nejsou jako plány naše (Izajáš 55,8). Tak je i možné, že v každém nedorozumění bude nějaká stopa pravdy Boží o nás samotných. A hádání, kterého Bible taky není úplně prosta, patří k plavbě zcela neoddelitelně.

Nevím, zda tyhle moje dojmy dávají tak nějak smysl, ale přeju vám všem do tohoto školního roku jen to nejlepší (s vědomím, že přesně nevím, co to je) a děkuju, že jste pro tuto chvíli z respektu ke mně naplnili to první veliké Boží přikázání - a poslouchali mě.

Petr Wagner

Archa - cesta kolem světa

Škola ARCHA vyplula v září do nového školního roku. První školní den byl zahájen společnou bohoslužbou v husitském kostele v Čerčanech. Letos nás čeká společná plavba “kolem světa” – cesta kolem světa je celoškolním tématem pro tento rok. Budeme objevovat nové možnosti a hledat inspiraci v různých kulturách. Děti budou spolupracovat napříč věkovými skupinami. Vstříc novým dobrodružstvím vyplouváme letos ve stejném počtu dětí jako vloni. Vyprošujeme Boží požehnání pro všechny děti, které letos na palubě naší ARCHY plují, pro všechny pedagogy, kteří jim jsou každý den k ruce, když se cítí nejisté nebo si neví s něčím rady, kteří jim kdykoliv ochotně poskytnou podporu, podněcují v nich

touhu přirozeně objevovat nové věci a učit se, dávají jim svobodu a zároveň odpovědnost, učí děti vidět svět i vztahy v rozmanitosti a komplexnosti.

Hospodine, opatruj ARCHU při její plavbě.

Petra Macháčková - rodič :-)

Co je to pravá moudrost?

Letošní tradiční táborové setkání v Luh u Čími proběhlo na přelomu července a srpna a neslo se v duchu hledání odpovědi na otázku, co to znamená „opravdová moudrost“. Je nějaký rozdíl mezi moudrostí, chytrostí či dokonce vychytralostí? Kde se moudrost bere a jak se pozná? Průvodcem nám dospělým i dětem byl na této pouti král Šalamoun. S dětmi jsme s ním zažili různá dobrodružství, pomáhali jsme mu hledat důkazy ve sporu dvou nerozumných žen, navštívila nás královna ze Sáby, která otestovala jak Šalamounovu moudrost, tak náš důvtip a odvalu. Navzdory všelijakým šejdířům a podvodníkům se nám podařilo společnými silami Šalamounovi pomoci postavit chrám a na závěr jsme si připravili hostinu o mnoha chodech, kterou jsme společný týden zakončili.

I přes mírnou nepřízeň počasí se nám podařilo vyrazit na výlet na Starou Živohošť a také na přehradu na lodičky a dvakrát se vykoupat. O poledních klidových časech se děti věnovaly deskovým hrám, hraní a zpívání, chytání ryb či hraní na pisku a každý večer hořel společný táborový oheň, u kterého byl prostor ke sdílení i modlitbě.

Speciální bojová hra byla letos nečekaně nachystaná nejen pro děti, ale i pro vedoucí. Navštívil nás totiž ne úplně příjemný návštěvník, aby nám pomohl natrénovat odolnost, vzájemnou ohleduplnost a trpělivost, a to totiž střevní viróza. Děti byly ale statečné a vedoucí konec konců také a společně jsme vše zvládli. S pročištěnými bříšky a potréňovanými hlavičkami jsme se jedné noci dobrali toho, jak je to s tou opravdovou moudrostí....totiž že opravdová moudrost se rodí tam, kde se Boží pravda potkává s otevřeným lidským srdcem ochotným jí naslouchat a má mnohem blíže k lidskosti a prozíravosti než ke slepé spravedlnosti či chladné inteligenci.

Kéž se nám tedy daří ji pěstovat i doma, ve škole, s kamarády, mezi sousedy či v práci. Nu a za rok, až se znovu setkáme, si můžeme vyprávět, jak jsme v tomto úkolu s Boží pomocí pokročili a využít vše naučené v nových dobrodružstvích.

Lenka Karlíková

Bůh mi šel naštěstí naproti

- rozhovor s Petrem Wagnerem -

Ahoj Petře, můžeme Tě po dvaceti letech působení zde v Čerčanech trochu vyzpovídat?

Bezevšeho!

Tvoje cesta k farářování asi nebude úplně přímočará, že? Pověz nám, kudy se ubírala. Klidně začni od dětství.

Řekl bych, že celá ta cesta začala konverzí mojí mámy, která přišla k víře z víceméně ateistického prostředí, ústřední roli v jejím uvěření sehrál její katolický učitel, můj pozdější kmotr, grafik, ilustrátor a typograf Jiří Šindler. Kmotr byl věřící otevřeného a přemýšlivého druhu a i když se na naši další rodinnou cestu do evangelikálního prostředí zřejmě díval všelijak, snažil se pozitivně působit na můj duchovní vývoj, jakkoli jenom na dálku. V evangelikálním sboru Křesťanského společenství jsem pak prožil svoje osobní, jak se říká, obrácení. V době, kdy už jsem nemohl jaksi automaticky přejímat názory svých rodičů, jsem se rozhodl vyrazit na cestu víry nějak sám za sebe. Bůh mi šel naštěstí naproti. Způsobem, který mi dodneška přijde trochu zázračný.

Co bylo nejspíš rozhodující?

No, na konci střední školy jsem se potřeboval rozhodnout, kam dál. Petr Špirko, tehdy také ještě člen KS, dnes už dávno v ČCE, nám mladým klukům říkal: „Věřící lidi jsou potřeba ve školství a na teologii, tam musíte!“ On tím myslel teda spíš teologii evangelickou, ale tak trochu napůl jsem se podle jeho rad přece jen zařídil, šel jsem na Husitskou teologickou fakultu, navzdory tomu, že

se u nás ve sboru často mluvilo o tom, že při tomhle studiu člověk tak akorát o svou víru přijde. Ze ztráty víry jsem nikdy moc strach neměl, ale určitě jsem cestou poztrácel spoustu představ a konceptů, možná iluzí. A jiné jsem zas našel.

Proč církev husitská?

Někdy ve třetáku se náš nedávno zesnulý kamarád Vašek Balek snažil, aby kluci a holky uprostřed studia odešli někam na sbor na praxi. Měl za to, že bez tohoto hzení do vody bude studium teologie jenom v rovině bezpečného teoretizování. Že je potřeba prožít, jestli to funguje taky v praxi. Nás s Davidem Smetanou, jako bezstarostné pankáče, poslal (původně na rok) na vesnický sbor, který už nějakou dobu byl jen administrován a i technicky byl opravdu v hrozném stavu. Asi měl dojem, že tady nejde snad nic zkazit. David poté odešel do Červeného Kostelce, dnes dělá faráře i ve Rtyni a pracuje jako vězeňský kaplan.

Proč jsi zůstal?

Poznal jsem místní malé společenství, lidi z ekumeny, v neposlední řadě faráře Petra Tureckého, Tomáše Trusinu a Martina Janatu, oženil jsem se tady a s rodinou zakořenil. Do toho jsem postupně, v rámci výpomocí i déleodobější administrace objel postupně všechny naše sbory v okolí – Říčany, Mnichovice, Vlašim, Votice, Nevklav, Netvořice... Líbilo se mi tu.

A proč pořád zůstáváš? Co tě tu drží?

Kromě rodinných záležitostí mě tu drží i dlouholetá kamarádství napříč různými společenstvími. Pořád mám pocit, že tu můžu mít nějaké úkoly. Žijeme v době, kdy se situace církví velmi rychle mění a zvláště vesnické a maloměstské sbory se na nové pořádky budou muset nějak připravit. Nejlépe tedy s přispěním užší spolupráce, při které třebas už denominační hranice nebudou tak důležité.

Co tě trápí?

Nevím, jestli mě to přímo trápí, ale se zájmem, který není prostý obav, vyhlížím další vývoj místních společenství, včetně toho, které

mám jako hlavní, i když není počtem nejsilnější. Myslím, že všechno záleží na tom, jak budeme mít mezi sebou dobré vztahy. Díky opravdovým přátelstvím mezi lidmi, které spojuje víra v Krista, mohou sbory a farnosti důstojně projít skoro jakoukoliv transformací. A mají také naději, že se nadobro nezapouzdří v nějakým interních problémech, ale budou tu stále (i když třeba úplně novým způsobem) pro okolní svět, který evangelium potřebuje.

Tak to není co dodat. Spíš jsem dojata. Přeju ti, aby tě ten zázrak víry dál nesl.

Marie Stolařová

Má to smysl

- potravinová pomoc z benešovského hypermarketu

Začátkem července nás oslovila paní Dana Růžičková z Potravinové banky s otázkou, zda bychom měli zájem dovážet pro naše ukrajinské přátele zboží z nově otvíraného benešovského Alberta, které by jinak přišlo vniveč. Lucka Podroužková zavelela a postupně jsme vytvořily pětici žen, které jezdí do Alberta každé úterý a pátek v sedm hodin večer a rozvázejí potraviny těm, kteří mají hluboko do kapsy. Smyslem projektu není jen pomoci potřebným, ale taky neplytvat potravinami – ve velkých prodejnách se jich každý den vyřadí spousta.

Jistá potíž byla v tom, že ukrajinských obyvatel bylo na faře málo: Nadya pracovala bez volných dní, aby pro sebe a pro Davida našetřila na dovolenou na západní Ukrajině, kde se chtěla poprvé od svého útěku z Kramatorsku setkat s rodinou. A Olga s Kirillem se ze své dlouhé cesty do Charkova měli vrátit teprve v půli srpna.

Hledaly jsme tedy jiné možnosti, jak potraviny uplatnit. Už dříve jsme z přebytků zboží z Potravinové banky v pražské Dubči pomáhali jedné početné rodině v Mezihoří, na kterou nás navedl soběhrdský starosta Pavel Bártík. Nyní jsme díky pracovníkům vlašimské Diakonie přibrali jednu rodinu s osmi dětmi a jednu maminku, která sama živí děti dvě. Obě žijí v Benešově. (Tento týden se přihlásila třetí.) Protože zeleniny i pečiva stále ještě přebývalo, začali jsme zbývající banánovky vozit přímo do azylového

domu ve Vlašimi.

Potravin bývá různé množství – někdy je banánovek pět, někdy deset. Všechno to odnést a rozdělit do krabic určených jednotlivým příjemcům je docela fuška. Proto většinou jezdíme ve dvou, často dokonce jedeme dvěma auty. V době, kdy byla vždycky alespoň jedna z nás, někdy i dvě na dovolené, to bylo občas složité, ale zatím jsme to vždycky zvládly. Až bude v zimě tma a náledí, bude to náročné zase jinak.

To, co čteme v Bibli o syčení hladových, nám někdy zní cize. Ale takoví lidé žijí mezi námi, a když má člověk pochybnosti, jestli má smysl večer po naplněném dni ještě tahat bedny, třídit jídlo a najet spoustu kilometrů, stačí si vzpomenout na tváře dětí, když vidí dobroty, které jsou pro ně stejně vzácné, jako byl pro Malého Bobše z dávné povinné četby párek. Změnilo se to, že ti lidé vypadají jako my – nejsou otrhaní ani špinaví. Někteří mají dvě nízkopříjmová zaměstnání, ale na to, co je pro nás mnohdy běžné, by nejspíš nestačilo, ani kdyby měli tři.

„To zase bude všechny zítra bolet břicho,“ povzdechla si vychovatelka v Azylovém domě. „Tohle taky můžu?“ zeptala se nevěřičně holčička, která šla v Benešově mamince pomoci s odnosem a při pohledu na pytel plný donutů, pletenců s pekanovým ořechy a jiných dobrot nevěřila svému štěstí. Jsem ráda, že u toho smím být. Velké poděkování patří Luce Podroužkové, Pavlině Vlasákové, Páje Hradečné a Miše Pohořalé, díky kterým se vždycky všechno nějak vyřeší. A díky patří i soběhrdskému staršovstvu, že se rozhodlo podpořit tento malý, ale pro některé důležitý, projekt příspěvkem na benzín.

Šárka Grauová

Střípky z naší Diakonie

Soudím, že netřeba dlouhého úvodu. Prostě – spolupráce mezi benešovským (a teď už i soběhrdským) sborem a Diakonií Střední Čechy funguje. Konkrétně s pracovištěm Vlašim. Uvedu jen pár prázdninových a krátce poprázdninových aktivit, u kterých jsem nějak byla:

- dva chlapci (Petr a Vlastík) z okruhu diakonických aktivit se

za částečného finančního příspěví benešovského sboru zúčastnili letního setkání v Luhu u Čími ve dnech 27.7. - 2.8.; byli s pobytem nadmíru spokojeni a podle informací soběhrdských pořadatelů – i oni sami si udělali dobré jméno.

- v průběhu července se rozběhla potravinová pomoc pro potřebné rodiny, kterou organizují soběhrdští spolu s hypermarketem Albert - a do které se zapojily jak rodiny vytipované přes sociálně aktivizační služby střediska Vlašim, tak přímo azylový dům.

- na počátku měsíce září, konkrétně o víkendu 2. a 3. 9, proběhla i ve Vlašimi akce Školákům od srdce, kterou společně vyhlásila Diakonie, prodejny Tesco a televize Nova; vybralo se množství školních pomůcek, které doputovaly přes diakonické služby vlašimského střediska znevýhodněným dětem z okolí.

- na benešovském náměstí se 12. září uskutečnil Veletrh sociálních služeb, kde se prezentovala i naše Diakonie; návštěvníci se zastavovali u stánku, kde získali potřebné informace o způsobech pomoci matkám a rodinám v krizi. Celou akci doprovázela živá hudba skupiny Ext band se zpěvačkou a kytaristkou Jarkou Kočovou, členkou soběhrdského sboru. Některé jejich texty dobře korespondovaly se smyslem této činnosti.

Díky za vše dobré, co naše Diakonie dělá.

Mirka Nulíčková

Slib benešovského staršovstva

Presbyteri a náhradníci benešovského sboru byli zvoleni na výročním sborovém shromáždění 26. 3. 2023. Svůj slib složili do rukou Lenky Ridzoňové, farářky sboru Praha 3 – Jarov, členky pražského seniorátního výboru a patronky benešovského sboru ČCE, a to v průběhu bohoslužeb dne 10. 9. 2023. Staršovstvo bude pracovat v tomto složení:

Igor Turzik, kurátor; Tomáš Dušek, náměstek kurátora; Jiří Šíma, pokladník, Daniela Veselá; Markéta Doušová; Jan Zeman; Vojtěch Komárek. A náhradníky jsou: Jan Macháček; Mirka Nulíčková; Jiří Zavadil.

Mirka Nulíčková

Benešovský sbor má administrátora

Od 1. září 2023 má benešovský evangelický sbor administrátora. Byl jím určen bratr Dan Páleník, farář sboru v Praze Nuslích. V případě potřeby lze bratra faráře zastihnout na telefonu 737437107 nebo na emailu PalenikDan@seznam.cz. Úlohou administrátora je spravovat uprázdněný sbor ČCE do doby než si nejde stálého faráře. Činnost administrátora shrnuje Církevní zřízení ČCE v Řádu pro kazatele.

V rámci duchovenské práce administrátor zpravidla zajišťuje či organizuje 1) příležitostná shromáždění (křty, svatby, pohřby aj.); 2) vykonává nedělní bohoslužby v administrovaném sboru nejméně jednou v měsíci; 3) organizačně zajišťuje konání biblických hodin v administrovaném sboru a osobně se účastní nejméně šestkrát do roka; 4) provádí konfirmační přípravu, organizačně zajišťuje další katechetickou práci; 5) organizačně zajišťuje pastorační v administrovaném sboru; a 6) vede staršovstvo administrovaného sboru, aby ve zvýšené míře vlastními silami zajišťovalo a konalo práci ve sboru.

V oblasti správní je 1) administrátor spolu s kurátorem představitelem sboru a plní všechny povinnosti, které z tohoto postavení vyplývají podle platných církevních řádů; 2) je virilním členem staršovstva, účastní se jeho schůzí a je-li zvolen jeho předsedou, zpravidla jednou měsíčně staršovstvo svolává a řídí jeho jednání; 3) účastní se sborových shromáždění; 4) vede matriky sboru; 5) vede spisovou agendu sboru, není-li to zajištěno jiným způsobem; 6) zveřejňuje, kdy a jak je dostupný.

Jan Macháček

Plánované akce sborů

- **7.10. sobota** - Seniorátní výlet s cílem v Soběhrdech: pořádá nově vznikající seniorátní odbor pro děti výlet pro rodiny. Pojede se vlakem z Prahy do Čerčan, po 10. hodině se můžeme připojit na pěší část se zakončením v soběhrdském sboru.

- **8.10. neděle** - Kam směřují Soběhrdy - společný oběd na faře

(po bohoslužbách na Krásné hoře) s moderovanou debatou o budoucnosti sboru.

- **skoro pravidelně v úterý od 19:00** - jste zváni ke zpívání v benešovském kostele - *Ladí - neladí, nám to ale nevadí*. Blíží informace podá Petra Macháčková (petra.machackova@gmail.com).

- Online biblické hodiny budou **pravidelně ve středu od 20:00** - se Šárkou Grauovou se budeme připojovat na adrese:
<https://meet.jit.si/stredecnibiblicka20>

- **13.10. pátek** - Putovní biblické hodiny pod vedením Josefa Bartoška zahájíme tentokrát u Pivoňků v Mačovicích.

- **15.10. neděle** - bohoslužby nebudou v Soběhrdech, ale v Čerčanech, v husitském kostele. S vděčností si připomeneme 20ti leté působení faráře Petra Wagnera nejen v husitské církvi, ale mezi všemi křesťany v našem regionu. *Díky za jeho bezbariérový přístup!*

- **26.-28.10.** - bude tradiční dobročinný bazar v soběhrdském evangelickém sboru.

Kam směřují Soběhrdy?

Po bohoslužbách na Krásné hoře 8. 10. zveme všechny ke společnému obědu a sdílení pohledů na téma nejbližší i vzdálenější budoucnosti sboru v Soběhrdech. Chceme s vámi probrat, jak vidíte budoucnost sboru, faráře, spolupráci se sborem v Benešově, Čerčanech atp.

Představíme vám různé možnosti a varianty pro Soběhrdy do budoucna. Zkusíme se na možnosti podívat z různých úhlů pohledu a v bezpečném prostředí probrat i možné obavy, které se nám honí hlavou.

Rádi bychom znali vaše názory, úhly pohledu, vize, obavy, očekávání, potřeby, nápady, otazníky, rozpaky i rozhodnutí...

Cílem setkání je co nejvíce zmapovat, co je pro naše společensví důležité, přijatelné a nebo naopak s čím nejsme v souladu. Bude me moc rádi za hojnou účast i těch, kteří své názory nekomunikují často veřejně. Žádný názor, postoj, obava, není špatná, pokud se

pokusíme své myšlenky a emoce formulovat respektujícím způsobem. Hovory s vámi jsou pro nás důležité, abychom se mohli názorově sjednotit a zodpovědně připravit na důležité rozhodování o sborové budoucnosti.

Zváni jsou všichni, komu není lhostejno, kam bude náš sbor v dalších letech směřovat (členové i sympatizanti).

Akce proběhne po skončení bohoslužeb na Krásné Hoře, setkáním v Soběhrdech vás provede Petra Macháčková.

Pro ty, kteří se nemohou do Soběhrd 8. 10. dostat, budeme posílat e-mailem dotazník k vyplnění - sledujte mailové schránky a nebo nám napište na adresu: evangelici.sobehrdy@gmail.com.

Za soběhrdské staršovstvo Petra Macháčková

seniorátní výlet s hrou pro rodiny s dětmi v sobotu 7. října

kam: vlakem do Čerčan a pak pěšky
asi 7 km do Soběhrd na faru

odjezd: okolo 9. hodiny
z Hlavního nádraží

příjezd: okolo 18. hodiny
tamtéž

Bližší informace
zašleme v září.

PO STOPÁCH
MACHLONA
A KILJONA

Svou účast

můžete potvrdit již teď,

na mail: sestra@fsvin.cz Tam pište případné dotazy.

Za (vznikající) seniorátní odbor pro děti se na vás těší Lenka

Ridzoňová, Mirka Tupá, Marika Vojtíšková, Jarmila Raisová

sjezd23.cz

CESTA D* STŘEDU SEBE

Sjezd (nejen)
evangelické mládeže

Časlav 6.–8. 10. 2023

Středostředí kní

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov; administrator: Dan Páleník, kurátor: Igor Turzik; telefon: **731177145**, email: **benesov@evangnet.cz**, www stránky: **benesov.evangnet.cz**, facebook: Evangelíci Benešov; číslo účtu: 233563947/0300.

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov; kazatel: Josef Bartošek, kurátor: Jiří Fojtů; telefon: **604914582**, email: **sobehrdy@evangnet.cz**, www stránky: **sobehrdy.evangnet.cz**, youtube: čce soběhrdy; číslo účtu 1190782/0300.

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice; administrátor: Josef Bartošek, kurátor: Jindřich Souček; telefon: **724313262**, email: **sedlec-prcice@evangnet.cz**, www stránky: **sedlec-prcice.evangnet.cz**; číslo účtu 191782497/0300.

Husův sbor CČSH: Náboženská obec Církve československé husitské; Husova 280, 257 22 Čerčany; farář: Petr Wagner; telefon: **608066406**, email: **cercany@ccshpraha.cz**; www stránky: **ccsh-cercany.blogspot.cz**.

V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu, můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.

Přihlásit a nebo odhlásit **odběr časopisu** lze na emailové adrese či telefonu příslušných sborů.

Redakční uzávěrka

čísla zima/2023 je 17. listopad 2023.

Redakční rada

Marie Stolařová (šéfredaktorka), Miroslava Nulíčková (zástupkyně šéfredaktorky), Jindřich Souček, Josef Bartošek, Jan Macháček (sazba).

Adresa redakce

FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov
email: marie.stolarova@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně zdarma v papírové a elektronické podobě

Evangelický sbor
Soběhrdy Vás zve na
tradiční dobročinný

B A Z A R

26. – 28. 10. 2023

čtvrtek: 13 – 18 hod

pátek: 9 – 18 hod

sobota: 9 – 11 hod

Tentokrát přineste vlastní oblečení (samozřejmě čisté a vhodné k prodeji), i další věci, které byste rádi nabídli jiným k užítu. Věci můžete složit předem ve sborové kuchyňce, abychom mohli vše připravit. Prodej bude v kostele. Po ukončení prosíme o pomoc s úklidem.

*Z Veletrhu sociálních služeb, I. Kožíšková (diakonie) a M.Nulíčková
Z akce Školákům od srdce, Vlašim*

Nový dreskód nemocniční kaplanky Katky, Benešov, 18.9.2023

Loučení s Katkou Frühbauerovou, Benešov, 18.9.2023